

JUSTITSMINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen

Dato:
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Anders Lotterup
Sagsnr.: 2007-150-0389
Dok.: ALO40188

**Besvarelse af spørgsmål nr. 249 af 9. marts 2007 fra Folketingets
Retsudvalg.**

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14/2-07 fra Dansk Kennel Klub vedrørende muskelhunde, jf. REU alm. del - bilag 376.”

Svar:

Dansk Kennel Klub anfører i sin henvendelse bl.a., at der er sket en dramatisk tilvækst af de såkaldte ”muskelhunde”, som overfalder og dræber andre hunde. Dansk Kennel Klub peger i den forbindelse på, at intentionerne bag ændringerne af hundeloven i 2003 efter foreningens opfattelse stort set ikke har fungeret i praksis.

Justitsministeriet kan oplyse, at justitsministeren efter dyreværnslovens¹ § 10, stk. 1, kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde.

Ved bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde har Justitsministeriet udnyttet denne bemyndigelse til bl.a. at indføre et forbud mod at besidde og avle pit bull terrier, to-sær og krydsninger, hvori disse to hunderacer indgår.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 344 af 13. maj 2005 med senere ændringer.

Justitsministeriet overvejede i forbindelse med den seneste ændring af hundeloven i 2003, jf. herved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.), behovet for at skærpe de gældende regler i hundeloven om indgriben over for farlige hunde og udvide forbuddet i bekendtgørelsen om særligt farlige hunde til at omfatte andre racer end pit bull terrier og tosa.

I afsnit 4.1. i bemærkningerne til lovforslaget, jf. herved lovforslag nr. L 164, fremsat den 26. februar 2003, anføres bl.a. følgende:

”På grundlag af de indhentede sagkyndige udtalelser [fra bl.a. Rådet vedrørende hold af særlige dyr, Dyreværnsrådet, og Den Danske Dyrlægeforening] og vanskelighederne ved med sikkerhed at fastslå en hunds race er det Justitsministeriets opfattelse, at raceforbudet i bekendtgørelsen ikke bør udvides til at omfatte flere racer.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at en række af de hørte sagkyndige fraråder en sådan udvidelse. Der vil til stighed være hunde, der ikke omfattes af et eventuelt udvidet forbud, men som vil kunne have tilsvarende farlige egenskaber, som de af forbudet omfattede racer. Hertil kommer, jf. ovenfor, at det i praksis er vanskeligt at fastslå, om en hund er f.eks. en pit bull terrier.

Problemet med farlige hunde er endvidere ikke kun relateret til bestemte hunderacer. Enhver hund kan således efter det for Justitsministeriet oplyste blive farlig for sine omgivelser, hvis besidderen bevidst eller ubevidst udsætter hunden for uheldig påvirkning. Justitsministeriet er derfor enig i, at der er behov for at forbedre mulighederne for at kunne gribe ind over for farlige hunde uanset race.

Bekendtgørelsen må dog efter det for Justitsministeriet oplyste antages at have haft en gavnlig effekt. Dyreværnsrådet og Den Dansk Dyrlægeforening har da også anbefalet, at forbudet mod pit bull terriere og tosaer opretholdes. Under hensyn hertil samt til, at i hvert fald pit bull terriere er forbudt i flere nabolande, bl.a. i Frankrig, Holland, Norge og Storbritannien, finder Justitsministeriet ikke grundlag for at ophæve forbudet mod pit bull terriere og tosaer i Danmark på nuværende tidspunkt.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at bekendtgørelsen bør opretholdes uændret, men at indgrebsmulighederne i forhold til farlige hunde samtidig bør udvides.”

Formålet med lovændringen i 2003 var bl.a. at udvide politiets muligheder for at gribe ind over for hunde uanset race, der har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke har forvoldt skade.

Efter hundelovens § 6, stk. 1, skal besidderen af en hund træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 1.

Har hunden forårsaget skade på et menneske eller anden væsentlig skade eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren, *enten* give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv eller begge dele, *eller* træffe afgørelse om at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1 og 2. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 2.

Besidderen af en hund kan endvidere efter hundelovens § 6, stk. 3, gives pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller har for vane at forulempe husdyr i ejendom eller på mark. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 3.

Har politiet givet besidderen et pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, og efterkommer besidderen ikke pålægget, kan politiet – ud over at give besidderen en bøde – beslutte at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 4.

Politidirektørens afgørelser efter hundeloven, herunder pålæg om brug af snor og forsvarlig mundkurv samt om aflivning, kan påklages til Rigspolitichefen.

I Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 4. juli 2003, der er udstedt i forbindelse med den omtalte ændring af hundeloven i 2003, er der i øvrigt givet en nærmere beskrivelse af, hvornår politiet skal foretage ind-

greb over for farlige hunde, herunder hvornår og under hvilke former der skal skrides til pålæg om brug af forsvarlig mundkurv og pålæg om aflivning.

Der kan desuden henvises til, at det indgår i flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden 2007-2010, at dyreværnslovgivningen skal håndhæves ensartet og effektivt over hele landet. Enheder med specialuddannet personale skal være til rådighed i alle politikredse, og håndhævelsen af reglerne skal skærpes.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der med de nævnte initiativer i forbindelse med den seneste ændring af hundeloven i tilstrækkeligt omfang er sikret politiet en effektiv adgang til at skride ind over for bidske hunde uanset race, der er til fare for omgivelserne.

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at overveje yderligere lovgivningsmæssige initiativer eller indskærpe reglerne overfor politiet på nuværende tidspunkt.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 250 fra Folketingets Retsudvalg.